

INTENTOWAĆ (3) *vb impf*

e oraz o jasne.

praet 3 sg m intentowiał (2). ◊ impers intentow(a)no (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Wnosić, wszczynać, rozpoczynać [co] [intentare – brać, grozić sie na kogo, chcieć mu co wyrządzić, zbroić Mącz 445b; intento – groźę Calep] (3) : LibMal 1548/143v; okrutna tirannis/ ftraciwfzi iufz meza zacnego/ inftigatie y fwiadetzta fałziwe intentowano PaprUp L2v; ktoby kogo niewinnie [...] obwinił/ y ákcią intentował/ táki ma bydź winą wedle Státutu karan/ y tám przekazán kędy pozwánego niewinnie wyzwiał. SarnStat 239.

intentować przed kim (1): on mayacz zle porozumyeny z Mathifchem Rayeckym okolo fprawy kthorą przed woythem poznanskym o 60 zlothich dlugu fimiflonego Scheraffedinowy Thurkowy intental fałchiwe fwyadeczthwo za thym tho Rayeckym przeczyw turczinowy na prawye yefth vczinil LibMal 1548/143v.

W charakterystycznych połączeniach: intentować akcją, sprawę, instygacje i świadectwa.

Synonimy: wnosić, wszczynać.

Cf INTENTOWANY